

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2018/344 AL COMISIEI

din 14 noiembrie 2017

de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează criteriile legate de metodologia de evaluare a diferenței de tratament în cadrul procedurii de rezoluție

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții ⁽¹⁾, în special articolul 74 alineatul (4),

întrucât:

- (1) Este necesar să existe reguli care să stabilească o metodologie pentru realizarea unor evaluări menite să stabilească dacă există vreo diferență între tratamentul aplicat efectiv acționarilor și creditorilor în legătură cu care s-au adoptat măsuri de rezoluție și suma pe care acționarii și creditorii ar fi primit-o în cazul în care instituția sau entitatea menționată la literele (b), (c) sau (d) de la articolul 1 alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE („entitatea”) ar fi făcut obiectul procedurii obișnuite de insolvență la data la care a fost adoptată decizia de rezoluție a entității respective, în conformitate cu articolul 82 din Directiva 2014/59/UE.
- (2) Atunci când există o diferență de tratament care conduce la pierderi mai mari pentru anumiți acționari și creditori în cazul procedurii de rezoluție, ar trebui ca acționarii și creditorii în cauză să aibă dreptul la plata unor despăgubiri prin utilizarea mecanismelor de finanțare a rezoluției, în conformitate cu articolul 101 alineatul (1) litera (e) din Directiva 2014/59/UE.
- (3) Evaluarea ex-post se efectuează de către persoana independentă solicitată care îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 38 din Regulamentul delegat (UE) 2016/1075 al Comisiei ⁽²⁾ („evaluatorul”), în cel mai scurt timp după adoptarea uneia sau mai multor măsuri de rezoluție, chiar dacă finalizarea acestora ar putea dura câtva timp. Această evaluare ar trebui să se bazeze pe informațiile pertinente disponibile la data adoptării deciziei de rezoluție a unei entități, pentru a reflecta în mod corespunzător circumstanțele specifice, cum ar fi condițiile de piață precare, existente la data deciziei de rezoluție. Informațiile obținute după data deciziei de rezoluție ar trebui utilizate doar în cazul în care este rezonabil să se considere că ar fi putut fi cunoscute la data respectivă.
- (4) Pentru ca evaluarea efectuată să fie cuprinzătoare și credibilă, evaluatorul ar trebui să aibă acces la toate documentele juridice corespunzătoare, inclusiv la o listă a tuturor creanțelor și a creanțelor condiționale asupra entității, clasificate în funcție de prioritatea acestora în cadrul procedurii obișnuite de insolvență. Evaluatorul ar trebui să aibă posibilitatea de a încheia contracte cu diverși experți pentru a obține consiliere sau informații de specialitate, în funcție de circumstanțe.

⁽¹⁾ JO L 173, 12.6.2014, p. 190.

⁽²⁾ Regulamentul delegat (UE) 2016/1075 al Comisiei din 23 martie 2016 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare care precizează conținutul planurilor de redresare, al planurilor de rezoluție și al planurilor de rezoluție a grupului, criteriile minime pe care autoritatea competentă trebuie să le examineze în ceea ce privește planurile de redresare și planurile de redresare a grupului, condițiile de acordare a sprijinului financiar intragrup, cerințele privind evaluatorii independenți, recunoașterea contractuală a competențelor de reducere a valorii contabile și de conversie, procedurile și conținutul cerințelor de notificare și ale avizului de suspendare și funcționarea operațională a colegiilor de rezoluție (JO L 184, 8.7.2016, p. 1).

- (5) Pentru a stabili tratamentul care ar fi fost aplicat acționarilor și creditorilor în cazul în care entitatea ar fi făcut obiectul procedurii obișnuite de insolvență, evaluatorul ar trebui să stabilească, pentru fiecare acționar și creditor în parte, valoarea fluxurilor de trezorerie nete preconizate, actualizată la rata sau ratele de actualizare relevante, și momentul în care aceștia ar fi urmat să le primească în cadrul procedurii de insolvență, fără să includă un eventual ajutor de stat. Pentru a face această estimare, evaluatorul ar putea, de asemenea, să se bazeze pe informațiile disponibile cu privire la experiențele recente în materie de insolvență ale unor instituții de credit similare, atunci când informațiile respective sunt disponibile și relevante.
- (6) Tratamentul aplicat efectiv acționarilor și creditorilor în cadrul procedurii de rezoluție ar trebui stabilit în funcție de despăgubirile primite sau nu de acționari și creditori sub formă de instrumente de capital, de datorie sau numerar ca urmare a adoptării măsurii de rezoluție.
- (7) Prezentul regulament se bazează pe proiectul de standarde tehnice de reglementare transmis Comisiei de către Autoritatea Bancară Europeană (EBA).
- (8) ABE a efectuat consultări publice deschise cu privire la proiectul de standarde tehnice de reglementare pe care se bazează prezentul regulament, a analizat costurile și beneficiile aferente potențiale și a solicitat avizul Grupului părților interesate din domeniul bancar, instituit în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Dispoziții generale

(1) Pentru a stabili tratamentul aplicat acționarilor și creditorilor în cadrul procedurii obișnuite de insolvență, evaluarea se bazează exclusiv pe informații referitoare la fapte și împrejurări care au existat și care se consideră în mod rezonabil că ar fi putut fi cunoscute la data deciziei de rezoluție și care, dacă ar fi fost cunoscute de către evaluator, ar fi afectat evaluarea activelor și a pasivelor entității la data respectivă.

În sensul prezentului regulament, „data deciziei de rezoluție” înseamnă data la care se adoptă, în temeiul articolului 82 din Directiva 2014/59/UE, decizia de declanșare a procedurii de rezoluție în ceea ce privește o anumită entitate.

(2) Pentru a stabili tratamentul aplicat efectiv acționarilor și creditorilor în cadrul procedurii de rezoluție, evaluatorul se bazează pe informațiile disponibile cu privire la faptele și împrejurările existente la data sau datele tratamentului efectiv la care acționarii și creditorii primesc despăgubiri („data sau datele tratamentului efectiv”).

(3) Data de referință pentru evaluare este data deciziei de rezoluție, care poate să difere de data tratamentului efectiv. În măsura în care evaluatorul consideră că impactul eventualei actualizări a încasărilor este neglijabil, încasărilor neactualizate de la data la care s-a pus în aplicare măsura de rezoluție pot fi comparate direct cu valoarea actualizată a încasărilor ipotetice pe care le-ar fi înregistrat acționarii și creditorii dacă entitatea ar fi intrat în procedura obișnuită de insolvență la data deciziei de rezoluție.

Articolul 2

Inventarul activelor și al creanțelor

(1) Evaluatorul face un inventar al tuturor activelor identificabile și condiționale pe care le deține entitatea. Acest inventar cuprinde activele pentru care existența unor fluxuri de trezorerie fie este demonstrată, fie poate fi în mod rezonabil preconizată.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

- (2) Se pune la dispoziția evaluatorului o listă cu toate creanțele și creanțe condiționale față de entitate. În lista respectivă sunt clasificate toate creanțele și creanțele condiționale, în funcție de nivelul lor de prioritate în cadrul unei proceduri obișnuite de insolvență. Evaluatorul are posibilitatea de a încheia acorduri pentru a obține consiliere sau informații din partea experților în ceea ce privește conformitatea ierarhiei creanțelor cu legislația aplicabilă în materie de insolvență.
- (3) Evaluatorul face o distincție între activele grevate de sarcini și creanțele garantate cu aceste active.

Articolul 3

Etapele evaluării

Pentru a stabili dacă există o diferență de tratament, astfel cum se prevede la articolul 74 alineatul (2) din Directiva 2014/59/UE, evaluatorul analizează:

- (a) tratamentul care ar fi fost aplicat acționarilor și creditorilor în legătură cu care s-au adoptat măsurile de rezoluție sau schema de garantare a depozitelor în cauză pe care ar fi primit-o aceștia dacă entitatea ar fi intrat în procedura obișnuită de insolvență la data deciziei de rezoluție, fără a se ține cont de acordarea vreunui sprijin financiar public extraordinar;
- (b) valoarea creanțelor restructurate în urma aplicării instrumentului de recapitalizare internă sau a altor competențe și instrumente de rezoluție, sau valoarea altor încasări înregistrate de acționari și creditori la data sau datele tratamentului efectiv, actualizate la data deciziei de rezoluție, dacă se consideră că acest lucru este necesar pentru a permite o comparație echitabilă cu tratamentul menționat la litera (a);
- (c) dacă rezultatul tratamentului prevăzut la litera (a) depășește rezultatul valorii menționate la litera (b) pentru fiecare creditor, în conformitate cu nivelurile de prioritate din cadrul unei proceduri obișnuite de insolvență, astfel cum au fost identificate în conformitate cu articolul 2.

Articolul 4

Stabilirea tratamentului aplicat acționarilor și creditorilor în cadrul procedurii obișnuite de insolvență

- (1) Metodologia de desfășurare a evaluării prevăzute la articolul 3 litera (a) se limitează la stabilirea valorii actualizate a fluxurilor de numerar preconizate în cadrul procedurii obișnuite de insolvență.
- (2) Fluxurile de trezorerie preconizate se actualizează la rata sau ratele care reflectă, după caz, momentul la care sunt așteptate fluxurile de trezorerie preconizate, condițiile predominante la data deciziei de declanșare a procedurii de rezoluție, ratele dobânzii fără risc, primele de risc pentru instrumentele financiare similare emise de entități similare, condițiile de piață sau ratele de actualizare aplicate de cumpărătorii potențiali și alte caracteristici relevante ale elementului sau ale elementelor evaluate („rata de actualizare relevantă”). Rata de actualizare relevantă nu se aplică atunci când în legislația sau în practicile aplicabile în materie de insolvență se specifică anumite rate, dacă acestea sunt relevante pentru evaluare.
- (3) Atunci când stabilește valoarea actualizată a fluxurilor de trezorerie preconizate în cadrul procedurii obișnuite de insolvență, evaluatorul ia în considerare următoarele aspecte:
- (a) legislația și practica în materie de insolvență aplicabilă în jurisdicția relevantă, care pot influența anumiți factori, cum ar fi perioada de cesiune preconizată sau ratele de recuperare;
- (b) costurile, care pot fi prevăzute în mod rezonabil, legate de administrare, tranzacționare, întreținere, cesionare și alte costuri care ar fi fost suportate de administrator sau de către practicianul în insolvență, precum și costurile de finanțare;
- (c) informațiile privind cazurile recente de insolvență a unor entități similare, în cazul în care sunt disponibile și relevante.
- (4) Pentru activele tranzacționate pe o piață activă, evaluatorul utilizează prețul observat, cu excepția cazurilor în care circumstanțe specifice afectează capacitatea de comercializare a activelor entității, cum ar fi concentrarea, saturarea și adâncimea pieței.

- (5) Pentru activele care nu sunt tranzacționate pe o piață activă, evaluatorul ia în considerare o serie de factori atunci când determină valoarea și momentul încasării fluxurilor de trezorerie preconizate, inclusiv:
- (a) prețurile observate pe piețele active unde se tranzacționează active similare;
 - (b) prețurile observate în cadrul unei proceduri obișnuite de insolvență sau al unor tranzacții în care există dificultăți de alt tip cu active de natură și condiție similară;
 - (c) prețurile observate în tranzacții care constau în vânzarea unei activități a întreprinderii sau în transferul către o instituție-punte sau un vehicul de gestionare a activelor într-un context de rezoluție referitor la entități similare;
 - (d) probabilitatea ca un activ să genereze intrări de numerar nete în cadrul procedurii obișnuite de insolvență;
 - (e) condițiile de piață preconizate în cadrul unei anumite perioade de cesiune, inclusiv adâncimea pieței și capacitatea pieței de a schimba volumul activelor în cauză în perioada respectivă; și
 - (f) faptul că durata unei anumite perioade de cesiune trebuie să reflecte implicațiile legislației aplicabile în materie de insolvență, inclusiv durata preconizată a procesului de lichidare sau caracteristicile activelor relevante.
- (6) Evaluatorul apreciază dacă situația financiară a entității ar fi afectat fluxurile de trezorerie preconizate, inclusiv restrângând capacitatea administratorului de a negocia cu potențialii cumpărători.
- (7) În măsura în care este posibil și sub rezerva oricăror dispoziții aplicabile ale regimului de insolvență relevant, fluxurile de trezorerie trebuie să reflecte drepturile contractuale, statutare sau alte drepturi legale ale creditorilor sau practicile obișnuite de insolvență.
- (8) Încasările ipotetice rezultate din evaluare se alocă acționarilor și creditorilor în funcție de rangul de prioritate al creanțelor lor conform legislației aplicabile în materie de insolvență, astfel cum se prevede la articolul 3.
- (9) Pentru a determina valoarea negarantată a creanțelor din instrumente derivate în cadrul unei proceduri de insolvență, evaluatorul aplică metodologiile stabilite în Regulamentul delegat (UE) 2016/1401 al Comisiei ⁽¹⁾, în măsura în care acestea sunt conforme cu legislația și practica în materie de insolvență.

Articolul 5

Stabilirea tratamentului efectiv aplicat acționarilor și creditorilor în cadrul procedurii de rezoluție

- (1) Evaluatorul identifică toate creanțele restante după reducerea valorii contabile sau conversia instrumentelor de capital și aplicarea unor eventuale măsuri de rezoluție și atribuie creanțele respective persoanelor fizice și juridice care erau acționari și creditori ai entității la data deciziei de declanșare a procedurii de rezoluție. Cu excepția cazului în care persoanele fizice și juridice care erau acționari și creditori ai entității la data deciziei de rezoluție primesc despăgubiri în numerar în urma rezoluției, evaluatorul stabilește tratamentul efectiv care li se aplică în conformitate cu alineatele (2)-(4).
- (2) În cazul în care persoanele fizice și juridice care erau acționari și creditori ai entității la data deciziei de declanșare a procedurii de rezoluție primesc, ca urmare a adoptării măsurii de rezoluție, despăgubiri sub formă de capital propriu, evaluatorul stabilește tratamentul aplicat efectiv acestora oferind o estimare a valorii totale a acțiunilor transferate sau emise drept contravaloare deținătorilor de instrumente de capital convertite sau creditorilor care fac obiectul unei recapitalizări interne. Această estimare se poate baza pe prețul de piață evaluat calculat pe baza unor metodologii de evaluare general acceptate.
- (3) Atunci când persoanele fizice și juridice care erau acționari și creditori ai entității la data deciziei de rezoluție beneficiază de despăgubiri pentru datorii ca urmare a rezoluției, evaluatorul stabilește tratamentul aplicat efectiv acestora ținând seama de factori cum ar fi schimbările în fluxurile de trezorerie contractuale care rezultă din reducerea valorii contabile sau din conversie, ori de aplicarea altor măsuri de rezoluție, precum și de rata de actualizare relevantă.

⁽¹⁾ Regulamentul delegat (UE) 2016/1401 al Comisiei din 23 mai 2016 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru metodologiile și principiile referitoare la evaluarea pasivelor care provin din instrumente financiare derivate (JO L 228, 23.8.2016, p. 7).

(4) Pentru orice creanță restantă, evaluatorul poate lua în considerare, dacă sunt disponibile, în afară de factorii descriși la alineatele (2) și (3), prețurile observate pe piețele active pentru instrumente identice sau similare emise de entitatea aflată în rezoluție sau de alte entități similare.

Articolul 6

Raportul de evaluare

Evaluatorul întocmește pentru autoritatea de rezoluție un raport de evaluare care include cel puțin următoarele elemente:

- (a) o sinteză a evaluării, care include o prezentare a intervalelor de valori și a surselor de incertitudine a evaluării;
- (b) o explicație privind principalele metodologii și ipoteze adoptate și gradul de sensibilitate a evaluării la metodologiile și ipotezele alese;
- (c) o explicație, în măsura posibilităților, a motivelor pentru care evaluarea este diferită de alte evaluări relevante, inclusiv de evaluările privind posibilitatea de rezoluție efectuate în conformitate cu Regulamentul delegat (UE) 2018/345 al Comisiei sau de alte evaluări în materie de reglementare sau contabile.

Articolul 7

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 14 noiembrie 2017.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER
